

Prof. Dr. DOĞAN ÖGE

1926 yılında Sivas'ta doğdu. İlk ve ortaokulu Sivas'ta, liseyi Ankara Gazi Lisesi'nde okuduktan sonra, 1953 yılında Ankara Tıp Fakültesi'nden mezun oldu. Askerliğini Konya Askeri Konak Tabipliği'nde tamamladıktan sonra, 1955 senesinde Ankara Tıp Fakültesi Nöroloji Kliniğinde asistan olarak göreve başladı. Dr. Öge 1964 senesinde doçent, 1970 yılında ise profesör olarak aynı fakültede görevine devam etmiştir. 1984 senesinde ise aynı klinikte anabilim dalı başkanı seçilmiş, 9.9.1994'de yaş haddinden emekliye ayrılana dek bu görevi başarı ile sürdürmüştür. 6.4.1997 tarihinde aramızdan ayrılmıştır. Nörolojinin çeşitli konularında çok sayıda çalışma ve eserleri neşredilmiştir. Evli olup, Hacettepe Tıp Fakültesi Nöroşirürji Kliniğinde yardımcı doçent olan bir oğlu vardır.

Hocamız Prof. Dr. Doğan Öge'nin Anısına

Değerli Hocam Prof. Dr. Doğan Öge'nin bir süre öğrenciliğini ve bir süre de asistanlığını yaptım. Daha sonra da kendisiyle beraber çalışma imkanına sahip oldum. Her öğrencinin hocaları hakkında düşünüp yorum yaptığı gibi ben de, zaman zaman hocam hakkında düşündüm ve kendisini yorumladım. Düşüncelerimde çoğu zaman kimsede olmayan bazı özelliklerin kendisinde olduğu sonucuna vardım. Genellikle

düşüncelerimin bileşkesinde, değişik bir zeka ve insan sevgisi ağırlık kazanmaktaydı. Çoğu konuyu ince zekası, espri ve toleransıya çözümlerdi. Ailesi ve çevresine olan sevgi ve yakınlığı da, herkes tarafından kabul edilen bir özelliği idi.

Ne yazık ki değerli hocamın o zamanlar, edebiyata yakınlığını ve bu alandaki özelliğini hiç düşünmemiştim. Geçen gün, hocamın çok değerli ve sevgili eşi bana bir şiir getirdi. Bu hocamın yazmış olduğu bir dördüktü. Şiirde "Ömrü beşer altın olsa biz artık kaç dirhemiz / Kim dinler bizi artık ayet ise sözlerimiz / Gözümde okunurken yılların yorgunluğu / Kim sever bizi artık çılgın olsa hislerimiz" denilmekteydi. Bu şiir, daha sonra Yüksel Kıp tarafından bes-telenerek Türk Müziği yaşamına kazandırılmıştır. Genelde hemen hemen her şiir, şairin yaşamından bir parçayı aktarır. Bu şiirde de sevgili hocam, iki şeyi ortaya koymaya çalışıyordu. Ancak ben, bunlardan birine tamamen katılıyorken diğerine hiç katılmıyorum.

Esasında Dr. Öge, çok uzun bir yaşam sürmemiştir. Kendisi 1926 yılında Sivas'ta doğmuş, Malatya ve Ankara'da öğrenim görmüştür. 1953 yılında Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesinden mezun olduktan sonra, aynı fakültenin nöroloji kürsüsüne asistan olarak atanmıştır. 1958'de uzman doktor, 1965'de doçent ve 1970 yılında da profesör olmuştur. 1994 yılında emekli olduktan sonra, 1997 yılının Nisan ayında, bir bilim adamı için yaşlı denmeyecek bir yaşta aramızdan ayrılmıştır.

Yaşamı boyunca, biri kendi çocuğu olmak üzere pek çok doktor yetiştirmiştir. Diğer yandan da tıp yaşamına çok değerli eserler kazandırmıştır. Bazı kişiler yaşamda bir yere gelmek için, daha önceleri bir takım imkanlara sahiptirler. Yani o yerlere gelmede, sahip olunan imkanlar o kişilere birer basamak oluşturur. Bazı kişiler de buldukları yerlere sadece kendi çabalarıyla çalışarak gelirler. O kişiler için destek, yalnızca kendi çalışkanlıkları ve akıllarıdır. Değerli hocam Öge, ikinci grubua giren bir kişiydi. Yaşamı boyunca dışşallıklardan hiç destek almamış, bulunduğu mevkiye sadece kendi gayret

ve akıyla sahip olmuştur. İşte bu nedenle de , şiirinde belirttiği üzere, haklı olarak çok yorulmuştur.

Yalnız sayın hocam, siz hiçbir zaman dinlenilmeyecek bir kişi olmadınız. Sözleriniz ve eserleriniz bize daima yol göstermiştir. Göstermeye de devam edecektir. Bu nedenle de dördüğünüzdeki "Kim dinler bizi artık ayet ise sözlerimiz" şeklindeki mısraya katılmıyorum. Bilindiği gibi insanların kendilerinden sonra bıraktıkları en büyük miras, iyi hatırlanmalarıdır. Ailenize bağlılığınız, tıp eğitimine katkınız, sıkıntılı ve iyi günlerimizde bizlere yakınlığınız dolayısıyla, aileniz ve öğrencilerinize çok değerli bir miras bıraktınız.

Nur içinde yatsın sayın Hocam.

Prof. Dr. Nermin Mutluer
Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi
Nöroloji Anabilim Dalı Başkanı